

A rókusi állomás halottját agnoszkálták.

(Saját tudósítónktól.) Megírtuk néhány nappal ezelőtt, hogy a rókusi állomásról egy uriasan öltözött, idősebb embert szállítottak be a szegedi kórház halottas kamrájába. Az öreg ember a szabadkai vonattal érkezett a rókusi állomásra és mikor a vonatból kiszált a perrenra ment, ahol az utasok között egyszerre összeasett. Mire a mentők kimentek az állomásra, addigra a szerencsétlen ember már meg is halt. Mivel az utasok között, sem pedig a városban senki nem ismerte az idegent, a rendőrség kikutatta a zsebeit, de nem talált nála irást. A személyazonosságát így megállapítani nem lehetett.

A kórházban az orvosok csak annyit mondtak róla, hogy körülbelül 70 éves lehet és szívszélhűdés ölte meg. A rendőrség, mint ismeretlent a város költségén eltemettette, előzőleg azonban lefényképeztették. A fényképet felküldték a „Rendőri Közlöny“-nek, amely beközzölte a fényképet és felhívást intézett, hogy azok, akik ismerik az illetőt, jelentkezzenek a szegedi rendőrségen. A Rendőri Közlöny értesítése nyomán, több vidéki lap is átvette az érdekes hírt, aminek meg is lett az eredménye.

A szegedi rendőrségen ma délelőtt jelentkezett egy szabadkai asszony, Csernai Anna, aki elmondta, hogy a fényképben apját, Csernai Ferenc 72 éves beodnai nyugalmazott vasutast ismeri fel. Sirva mondta el, hogy az apjával együtt, május 8-án lakodalomban voltak Szabadkán, egy rokonuk esküvőjén. Az öreg a lakodalomban nagyon jól mulatott és egy kocsival többet is ivott a kelleténél. Szabadkáról az este 8 órakor induló vonattal utazott el és Szegeden át Beodrát tartott. Valószínűleg a sok ital ártott meg a gyöngye szervezői, beteges, öreg embernek és így érthette szívzélhűdés a rókusi pályaudvar perrenjén.

A rendőrségen jegyzőkönyvet vettek fel Csernai Anna vallomásáról és mellé adtak egy detektívet, aki elvezette a síró asszonykát, ki a rókusi temetőbe, ahol megmutatta neki, az apja jeltelen sírját...

Szerbek és görögök Bulgária ellen.

Párisból jelentik: Miklós görög trónörökös és Putnik szerb tábornok, szerb főparancsnok között az Excelsior jelentése szerint katonai egyezmény jött létre, melynek főbb pontjai a következők:

Szerbia támogatja Görögországot a szalonikii kérdésben. Görögország Szerbiát a Vardar folyó jobb partján fekvő területek megszállásánál fegyveres segítségben részesíti. Délmacedóniát felosztják Szerbia és Görögország között.

Ha Bulgária ebbe nem egyezne bele, Szerbia és Görögország fegyverrel fogják arra kényszeríteni. — Szófiából jelentik: Bulgária és Szerbia között még mindig feszült a helyzet. Hogy Bulgáriának mi a szándéka, arra nézve a kormány egyik tagja így nyilatkozott:

— Elvárjuk, hogy a szövetségesek a legközelebbi idő alatt vita nélkül aláírják az előzetes békét, de ha ez reményünk ellenére nem történne meg, akkor bekövetkezik a lehetősége annak, hogy a magyhatalmakhoz fordulnak és ezek arra fognak felszólítani bennünket, hogy kössük meg egyedül a békét Törökországgal. Mi feltétlenül ragaszkodunk ahhoz, hogy a szövetségi szerződést pontról-pontra be kell tartani. Azt, hogy a szövetségesek még tovább is húzzák-vonják a dolgot, nem fogjuk megtűrni, de reméljük, hogy sikerül a vitás kérdéseket békésen megoldani.

— A Triesztben élő albánokhoz az a hír érkezett, hogy Esszad basát Tiranóban meggyilkolták. Ezt a hírt azonban eddig hivatalosan nem erősítették meg.

Fontos ügyek, amikről megfélekeztek a városházán

— A halogató városi politika. —

(Saját tudósítónktól.) Május huszonnyolcadikán közgyűlést tart a város törvényhatósági bizottsága. A programon sok érdekes tárgy fog szerepelni, közöttük két olyan, amelyek az áprilisi közgyűlés tárgysorozatán már szerepeltek, de ezekben még nem döntöttek véglegesen. Az egyik a városi tisztviselők fizetésrendezése, a másik az a hármass indítvány, amelyet Pick Mór törvényhatósági bizottsági tag a Korcsolyázó-tér rendezésével kapcsolatban terjesztett a közgyűlés elé.

Hogy a vajadásnak micsoda fázisaiment már keresztül a városi tisztviselők fizetésrendezési ügye, azt jól tudja a közönség. A múlt év decembere óta bíbelődnek ezzel a közigazgatás faktorai s sehogysem tudnak dűlőre jutni vele. Kétségtelenül azt bizonyítja ez, hogy vagy nem tudják, vagy nem akarják megoldani úgy, hogy minden érdek a méltányosság elvében kielégítést nyerjen. Hiszen jó: azt mondják, nem lehet mindenkinek az óhaját teljesíteni. De nem volt sem igazságos, sem méltányos a fizetésrendezési javaslat már akkor sem, amikor legelső formájában, mint a főjegyző alkotása, került a szervezési bizottság elé, csak nagy általánosságban javítottak a javaslaton akkor, a mikor mint a szervezési bizottság szűkebb körű bizottságának a munkája került a közgyűlés elé. A módosításoknál aprócska szempontokat vettek figyelembe, de a javaslat gyökeres hibáit, kinövéseit, kiáltó méltánytalanságait alig orvosolták. És a közgyűlés teljes egyhangúsággal konstataulta is ezt és mint használhatatlant, visszavetette a javaslatot. A közgyűlés határozattá emelkedett kivánsága az volt, hogy most már egy a közgyűlés kebeléből választandó bizottság reparálja a javaslat sérelmeit és tekintettel a dolgot égetően sürgős voltára, kimondotta, hogy május végéig akár rendes, akár rendkívüli közgyűlés keretében véglegesen meg kell oldani ezt a nagyfontosságú kérdést, amely más városokban hónapok óta elintézett ügy. Tehát megtörtént, amitől a javaslat igazságosabb alapokra való fektetését várták: kiküldték az ad hoc bizottságot, a közigazgatás faktorai azonban még így is gondoskodni tudnak róla, hogy a megoldás minél tovább elodázzódjék. Nevezetesen: az ad hoc bizottságot mind a mai napig nem hívták egybe, sőt nem hívták egybe holnapra, holnaputánra sem, pedig ma már huszonegyedikre van, holnapután huszonharmadikra lesz és öt nap múlva be kell majd terjeszteni a közgyűlés elé a gyökerében átdolgozott új javaslatot, amelynek legalább is ötven százalékkal jobban kell közelednie a méltányosság és igazságosság követelményeihez, mint amennyire ezek a szempontok a régi javaslatban érvényesültek. A bizottság tagjainak fogalmuk sincs még róla, mikor akarják összehívni őket. Állítólag Taschler Endre főjegyzőnek volna valami előterjesztése, ám a közgyűlésnek nem az volt az intenciója, hogy a főjegyző előterjesztést tegyen, hanem hogy a bizottság új fizetésrendezési javaslatot dol-

gozzon ki. Erről azonban mindeddig semmi hír sincs. A városi tisztviselők már le is mondtak arról, hogy a legeslegújabb és talán visszavonhatatlanul utolsó javaslat lényegesen változtasson eddigi sorsukon. Öt nap alatt ezt igazán nem lehet elvárni egy javaslatról, amelynek a kidolgozásába még bele sem fogtak. És mégis, fogadni lehet rá, hogy a közgyűlésen simán keresztül megy, hiszen a városi tisztviselők sem panaszkodnak már: lemondtak. A közgyűlés akart valamit, csak hogy ez annyira elsikkad a közigazgatás utvesztőjében, mintha semmit se akart volna. A fizetésrendezést ellazsálták, punktum.

Van egy másik bizottság is, amelyet az áprilisi közgyűlés küldött ki, hogy három sürgős városi ügyben tegyen javaslatot a májusi közgyűlésnek. Pick Mór törvényhatósági bizottsági tag ismeretes indítványára történt ennek a bizottságnak a kiküldése, amelynek a tagjait legrégibb és legtekintélyesebb városatyák közül választották meg. A bizottság elnöke a polgármester, a tagok sorában pedig Somogyi Szilveszter dr. főkapitány, Balogh Károly pénzügyi tanácsos, Back Bernát, Cserő Ede dr., Holtzer Tivadar, Kószó István dr., Pillich Kálmán, Pick Mór, Rósa Izsó dr., Wagner Gusztáv, Végman Ferenc és Wimmer Fülöp foglalnak helyet. Tudvalevőleg a Korcsolyázó-tér rendezésével kapcsolatban — a vasutas palota miatt szükséges a rendezés, — arról van szó, hogy új helyet keressenek a jégpálya céljára, ezzel együtt oldják meg a gyermekjátékszóhely kérdését, a Korcsolyázó-téren lévő kis pavillont vegye meg a város a Korcsolyázó Egyesülettől és alakítsa át műteremmé a szegedi festőművészek számára. Három eléggé fontos, de mindenekelőtt sürgős kérdéssel lévén szó, a közgyűlés leghelyesebbnek látta az ad hoc bizottság kiküldését, amelynek föladatává tette a hármass városi ügy mielőbbi megoldását. Csak hogy éppen úgy, mint a fizetésrendezés ügyében kiküldött bizottságot, ezt a bizottságot is elfelejtették még összehívni. Ugy látszik, hogy ilyen bizottságosdi csakugyan halogató célokat szolgál, mint ahogy ezt egy városatya az áprilisi közgyűlésen megjegyezte. A közgyűlés föltétlenül jóhiszemű, amikor elfogadja és határozattá emeli a tanácsnak az efajta bizottságok kiküldését célzó javaslatát, ellenben a tanácsot terheli minden ódium, ha aztán a bizottság tagjai maguk is elfelejtik megbízatásukat. Szinte olyan látszata van az egésznek, mintha a tanács féltékeny volna olyan tervekre, amelyek nem az ő fejében fogantak és bizottságosdival akarná elcsúlyesztani a közigazgatás ingoványaiban. Mert mi értelme van a bizottságnak, ha nem hívják össze, hogy dolgozzék valamit, adjon ötletet, tervet, instrukciót, hogyan és miképpen karolja föl az ügyet minden ügyek intézője: a tanács. A tanács azonban nem karolja föl az ilyen ügyeket már akkor sem, amikor kijátssza a bizottságosdit, holott syomban maga vehetné a kezébe és kész javaslatokkal léphetne a közgyűlés elé.

Hazai Samu báró a királynál. Bécsből

jelentik: Báró Hazai Samu honvédelmi miniszter ma délbén Schönbrunnban kihallgatáson jelent meg a királynál. Az audiencia után Hazai báró telefonbeszélgetést folytatott Lukács László miniszterelnökkel. Bécsben úgy tudják, hogy a honvédelmi miniszter a várpalotai birtokvásárlás ügyében járult a király elé és referált azokról a támadó hírlapi közleményekről, amelyek ellen a miniszter